

De historie van de Davidster.

Er zijn meerdere namen bekend voor de Davidster, zoals Schild van David, Zegel van Salomo, hexagram, Jodenster, Mogen Dowiet, of Ma'geen David, maar de meest bekende en gebruikte term is Ster van David.

Velen denken dat het al duizenden jaren staat als Joods symbool, of als teken voor het Joodse geloof en sommigen menen dat het bij de oprichting van de Staat Israël in 1948 pas het symbool van de Joden is geworden, maar niets van dit al is minder waar.

Wel staat vast dat er over de Ster van David weinig te vinden is en dat het meeste, wat er over bekend is, op legenden en fantasie terug te voeren is.

Een Hexagram is in de meetkunde een sterveelhoek die zichzelf kruist in gelijkmatige zijden en gelijkmatige hoeken. Eenvoudig gezegd, het zijn twee gelijkwaardige driehoeken die elkaar kruisen.

De eerste hexagrammen werden al aangetroffen in de oudheid in verschillende landen, w.o. China, Egypte, India en zelfs in Zuid Amerika. Incidenteel werden zij ook aangetroffen in streken waar Joden woonden. Zij stonden in eerste instantie niet voor een religieus of misterieus teken, maar werden als decoratie gebruikt om huizen, gebouwen en andere objecten te verfraaien.

Onder de 12 stammen van Israël, die ieder hun eigen symbool hadden, was geen enkele stam die als symbool een hexagram, ofwel een zes puntige ster had. Als men in die tijd al afwist van het bestaan van een hexagram, dan was het omdat dit een heidens teken was.

Er zijn vele verhalen en legenden over het ontstaan van de Davidster, die variëren van hemelse elementen tot hemelse windrichtingen die de punten van de ster aangeven. Anderen zijn van mening dat het het mannelijke (punt naar boven) en het vrouwelijke (punt naar beneden) symboliseert. Ook de theorie dat de Davidster uit de tijd van Koning Salomon en zijn zoon David zou stammen, wordt op geen enkele manier bewaarheid door geschriften of overblijfselen van ruïnen, waarin dit teken specifiek voorkwam als zijnde een Joods teken /symbool. Waarschijnlijk werd, volgens overlevering, de tempel in Jerusalem die onder Koning Salomo werd gebouwd, versierd met een hexagram. Ook volgens de legende was de zegelring die Salomo droeg versierd met een zespuntige ster, waarmee hij, alweer

op legendes gebaseerd, door er een gebaar mee te maken de duivel kon verdrijven.

Voor het eerst in de geschiedenis wordt het zespuntige symbool genoemd in het jaar 922 v.Chr. dat is de tijd dat Salomo een altaar heeft gebouwd voor de heidense Goden Astharoth en Melech en zich tot magie en hekserij wend. In die tijd werd namelijk het zespuntige symbool vooral gebruikt in hekserij, mistiek en magie.

De term Ster van David komt wel voor in de Siddoer, het Joodse gebedenboek, in het Amida-gebed dat rond het jaar 1000 na Chr zijn vorm vond en waarin verwezen wordt naar de Goddelijke bescherming van Koning David en de restauratie van zijn Huis, maar is daarmee nog geen Joods symbool.

Ook in het Ethiopische Keizershuis komt de zes puntige ster voor. Volgens de Joodse historicus Flavius Josephus wordt, in een geschrift van hem uit de 1ste eeuw, aangenomen dat de eerst Keizer van Ethiopië en zoon van de Koningin van Sheba, Menelik de Eerste, een afstammeling is van koning Salomo van Israël, die zij tijdens haar regeer periode een bezoek bracht.

Ook in de Arabische mystiek wordt de zespuntige ster het zegel van Koning Salomo genoemd.

In de Encyclopedia Britannica wordt er ook verwezen dat het hexagram een magisch symbool is en waar in de Kabbala (mistische richting binnen het Jodendom) gebruik van is gemaakt, door het voor te laten komen als bescherming tegen boze geesten en daardoor verheven werd tot talisman.

Ook wordt het hexagram, als magisch teken, toegeschreven aan een Azkenazische Jood, Menachem ben Duji, die beweerde dat hij de Messias was en in de 13de eeuw leefde.

Rond de 15de eeuw en dan vooral onder invloed van de mystiek van Kabalist Izaak Loeria, begon de zespuntige ster steeds meer een specifiek Joods symbool te worden. Tot aan die tijd was de zevenarmige kandelaar, de Menorah, het meest gebruikte en herkenbare Joodse symbool.

De Menorah is wel terug te vinden in geschriften uit de oudheid als specifiek Joods symbool en ook in de Bijbel is deze terug te vinden, terwijl er van een zespuntige ster als Joods symbool met geen woord gerept wordt.

De Israëliische vlag. Wit doek met blauwe Davidster.

In de Thorah wordt opgeroepen om de kleur van de Talliet hemelsblauw te verven, zodat men tijdens het dragen van dit kleed het blauw van de hemel ziet en aan G.d denkt.

Na het jaar 600 na Chr. met het instorten van de Indigo-kleurindustrie liet men de talliet over het algemeen gewoon wit.

Pas aan het eind van de 19de eeuw kwam men op de gedachte dat blauw en wit de kleuren van het Joodse volk moesten worden.

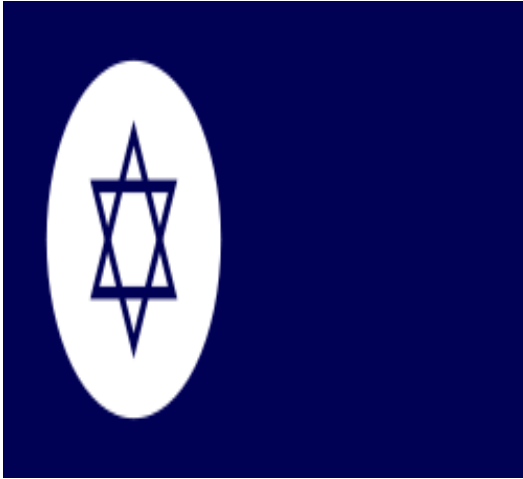
De vlag van Israël stelt de zes puntige Ster van David op een Talliet (gebedskleed) voor. Over het algemeen gaat men er van uit dat het ontwerp van de huidige vlag door Theodoor Herzl is ontworpen aan het eind van de 19de eeuw en door David Wolffsohn, zakenman en een fervent Zionist, uiteindelijk als eerste geproduceerd werd.

In het jaar 1897 tijdens het Internationale Zionistische Congres in Bazel wordt het gekozen als insigne voor de Zionistische beweging.

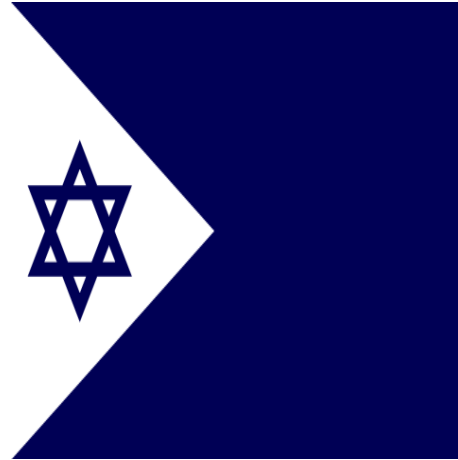
Signant detail is dat in Israël zelf, de vlag in de huidige kleuren, voor het eerst gehesen werd in Rishon Le Zion tijdens het 3 jarig bestaan van deze eerste Joodse nederzetting in 1885, in het toendertijd zo genoemde Palestina.

De huidige vlag van Israël met daarop de Davidster, werd voor het eerst officieel in gebruik genomen op 28 oktober 1948, vijf maanden na de onafhankelijkheidsverklaring door Ben Gurion in Tel Aviv.

Buiten de Nationale vlag van Israël bestaan er nog 2 andere vlaggen in Israël met de zespuntige ster, n.l. de handelsvlag en de oorlogsvlag ter zee.

Handelsvlag

Oorlogsvlag ter zee

Zegel van de Groot Loge van de orde der Vrijmetselarij in Israël.

Max.C.van der Glas.

December 2011